

از آن همه دیروز / بازخوانی تاریخ

کماندار زرین‌دستِ موسیقی ایرانی

حبیب‌الله بدیعی، موسیقی‌دان و نوازنده ویولن، ۴ فوردين ۱۳۱۲ در سوادکوه مازندران متولد شد. ۸ساله بود که همراه خانواده به تهران آمد و مقیم این شهر شد. برادر او نژد نوازنده‌ای ارمنی ویولن می‌آموخت اما بعد از دو سال از ادامه کار خسته‌شده. او وقتی می‌دید حبیب با چه اشتیاق و علاقه‌ای به ساز او دست می‌زند ویولن را به او هدیه داد. سال ۱۳۲۶ بود که حبیب نوجوان به کلاس لطف‌الله مفخم پایان رفت

و از محضر او درس گرفت. رفته‌رفته چنان در کار موسیقی پیشرفت کرد که پس از ۴ سال نوازندگی به عنوان سولیست در برنامه رادیو ارتش به نواختن مشغول شد. سپس به کلاس استاد ابوالحسن صبا رفت و مدت دو سال از محضر او کسب فیض کرد و دوره تکمیلی آوازها را نژد او به پایان رساند.

بدیعی در نواختن دستگاه‌ها و گوشه‌های آواز توانایی قابل ملاحظه‌ای داشت. در سال ۱۳۳۷ بنا به دعوت داود پیرنیا سرپرست برنامه گل‌ها کار خود را در این برنامه با خوانندگانی چون غلامحسین بنان، حسین قوامی، اکبر گلیلیگانی، محمدرضا شجریان و… آغاز کرد. سال ۱۳۴۶ تا سال ۱۳۵۱ رئیس اداره موسیقی رادیو و از سال ۱۳۵۱ تا سال ۱۳۵۸ عضو شورای واحد موسیقی بود. همچنین به مدت ۶ سال رهبری ارکستر بار بدر را بر عهده داشت. او علاوه بر تکنوازی، حدود ۱۵۰ آهنگ ساخت که همگی با اقبال بسیار مخاطبان موسیقی روبه‌رو شدند. «کماندار زرین‌دست» عنوان کتابی است که درباره زندگی این موسیقی‌دان زبردست و آثار او نوشته شده است. حبیب‌الله بدیعی در ۲۷ مهر ۱۳۷۱ درگذشت.

خودزنی / محیط‌زیست

ما دوستدار امام حسینیم یا دشمن او؟

آرش خوزستانی - من یکی اگر هزار و یک دلیل و استدلال برلم بیاور بد نمی‌پذیرم. اصرار نکنید. اصلا راه ندارد. از نظر من کسی که چای و شربت و قیمه نذری می‌گیرد و طرف نذری‌اش را توی بیادوه‌رو ول می‌کند، بالا برود، پایین بیاید، امام حسین را دوست ندارد و به قصد عزاداری برای سید و سالار شهیدان در شب‌های محرم از خانه بیرون نرفته است. بگیریم که در روضه‌ای نشسته باشد و چند قطره اشک هم ریخته باشد. این چیزها اصلا دل بر این نیست که او شیعه‌ای صادق و دوستدار امام حسین است. هدف از قیام عاشورا امر به معروف و نهی از منکر بود. آن همه رنج که بر خاندان پیامبر رفت، همه و همه برای این بود تا ما امروز از منکر بپرهیزیم و به معروف روی آوریم. اینکه درست در ایام عزاداری برای امام حسین (ع) خلاف پیام قیام ایشان عمل کنیم، جز بی حرمتی به امام و یارانش چه معنی دیگری دارد؟ فرموده‌اند «کل یوم عاشورا و کل ارض کربلا». اگر ما به عنوان شیعیان راستین آن امام همام به این معنی، عقیده باطنی داشتیم، می‌فهمیدیم «کل ارض کربلا» یعنی چه! شیعه واقعی می‌داند هر زمینی، زمین کربلاست و زمین کربلا حرمت دارد. نمی‌توان و نباید در این زمین چشم به ناموس دیگران داشت، نمی‌توان و نباید لباسی که دور از شأن عزاداران حسین است به اسم عزاداری برای حسین در مجامع عمومی ظاهر شد و سودایی دیگر در سر داشت. نمی‌توان و نباید چای و شیرت را خورد و ظرفش را تئار بیادوه‌رو جوی آب کرد. نمی‌توان و نباید عزاداری ایام محرم را پها نه‌ای برای فرار از درس و مشق کرد… در شب‌های محرم دیدن کوچه و خیابان‌های شهر برلم از همیشه سخت‌تر می‌شود. دیدن مردمی که برای نذری گرفتن از سر و کول هم بالا می‌روند و بعد هم ظرف یک‌بار مصرفشان را با شوخی و خنده جابه‌جا در پیاده‌روها پراکنده می‌کنند دل‌م را خون می‌کند. ما مردمان غریبی هستیم. مردمانی که نمی‌دانیم با این کارها ابروی خودمان را می‌پریم و در ذهن دیگران شیعه را مبدل به موجودی بی‌فرهنگ می‌کنیم که هیچ اهمیتی به نظافت شهر خود نمی‌دهد. ما نمی‌دانیم کسی که از بیرون به رفتارهای زشت ما نگاه می‌کند، اشتباه و زشتی رفتار ما را به حساب بزرگان دین و مذهب ما می‌گذارد. ما فرق دوستی و دشمنی با امام حسین را نمی‌دانیم. نمی‌خواستیم سر این بحث را در این ستون باز کنم اما خواندن خبری در ایسناداغ دل‌م راتازه کرد. خبر، خبر خوبی است. با این حال یادآور فرهنگ اشغال‌پراکنی ما ایرانیان عزت‌مند و غیرتمند خاصه در ایام عزاداری برای امام حسین است. خبر را خلاصه و کوتاه عرض می‌کنم: «سازمان مدیریت پسماند در نظر دارد در قالب طرحی با عنوان رسم مهمانی در منطقه ۲۰ شهر تهران به کلیه هیئت‌ها، مساجد و ایستگاه‌هایی که نذری می‌دهند مخازن آبی‌رنگی بدهد تا شهروندان ظروف پلاستیکی را در داخل آن‌ها بریزند. پس از جمع‌آوری و فشرده کردن لیوان‌های پلاستیکی هیئت‌ها با تحویل آن‌ها به عرفه‌های باز یافت منطقه ۲۰ می‌توانند به ازای آن لیوان زیست تخریب‌پذیر دریافت کنند. لیوان‌های زیست تخریب‌پذیر می‌توانند همراه سایر زباله‌ها دفن شوند و همچنین می‌توان از آن‌ها به عنوان کمپوست نیز استفاده کرد». باز خوب است که مسئولان به فکر افتاده‌اند هر طور شده جلوی اشغال‌پراکنی مردم را بگیرند. کاش روزی برسد که در همه جای ایران، در ایام عزاداری، شان شهدای کربلا و ابروی شیعه رعایت شود. آمین یا رب العالمین.

فارسی را پاس بداریم

آیا علی دایی یک روبات است؟

امروز سری به روزنامه دیروز زدم. منظورم از روزنامه، تابناک دلی خودمان است. طبق معمول گل از گلم شکفت و به قول جناب خان خداونه «احساس فرش بودن و جوانی» تمام وجودم را فراگرفت. از اینکه می‌بینم همکارانم در این روزنامه کماکان دل به دریای غلط‌نویسی زده‌اند و در این عرصه گوی سبقت از رفتار بوده‌اند بسیار خرسندم. البته فکر نکنید در روزنامه‌های دیگر خبری از غلط‌نویسی نیست. روزنامه‌های ما اگر در یک چیز با هم اتفاق نظر داشته باشند، غلط‌نویسی است. ممکن است بر سر ماجرای ویراجم و رفع تحریرها اختلاف نظر داشته باشند اما مجال است در ناپودی زبان فارسی دست از اتحاد و اتفاق نظر بردارند. با این حال این روزنامه فقیحه‌تابناک دلیلی برای اثبات برتری خود بر دیگر روزنامه‌های این سرزمین، اصرار دارد غلط‌نویسی را از تیتتر مطالب آغاز کند. می‌گویید نه؟ خودتان به چند نمونه ناچیز از شماره ۲۹ این روزنامه توجه بفرمایید:

- «بلاتکلیف بر سر کواج».

پرسشی که در این میان مطرح می‌شود این است که «بلاتکلیف» گونه امروزی «همای سعادت»

نان داغ کباب داغ / تازه‌های نشر

انکار حضور دیگری

کتاب جدید سیاووش جمادی به کتابفروشی‌ها رسید

کتاب «انکار حضور دیگری»؛ درآمدی بر تبارشناسی رمان و نقد ادبی، نوشته سیاووش جمادی به تازگی راهی بازار نشر شده است. نویسنده این کتاب معتقد است طلیعه قرن بیستم‌ویکم نقد ادبی پشتوانه غنی و پر باری از آنچه از آغاز عصر مدرن تا امروز، در باب نظریه ادبی و شیوه‌های گونه‌گون نقد نوشته‌اند در چنته دارد. جمادی همچنین اعتقاد دارد شاید مناقشات بارور در باب رویکرد منتقدانه به متون ادبی، به ویژه رمان به جایی رسیده باشد که دیگر نتوان به تعریفی قابل اجماع از نقد ادبی دست پیدا کرد.

کتاب «انکار حضور دیگری» مجموعه‌ای از مقالات سیاووش جمادی است که در آن‌ها با استفاده از علوم مختلف از جمله فلسفه، نقد ادبی، آیات قرآن و… مسائل را تشریح کرده است. مطالب مختلف این کتاب به ترتیب عبارت‌اند از:

«انکار حضور دیگری» (تاملی در رمان «کیفر آتش» از الیاس کانتنی)، «ایمان به روایت کی یرگگور» (تاملی در ترس و لرز)، «ما مرده به دنیا آمدگانیم» (تاملی در رمان «یادداشت‌های زیرزمینی»)، هملت و مرگ‌اندیشی، مدرنیسم علیه حماسه (کاوشی در ادبیات جویس و بکت)، قیامت سلین (تاملی در سه رمان فردینان سلین) و محاکمه و جهان فرانتس کافکا.

در قسمتی از این کتاب می‌خوانیم: «لیک ایمان ابراهیم، به شهادت متون اسلامی، ایمان یک بت‌شکن بزرگ است. به دیگر سخن ابراهیم شوالیه ایمان و به همان اندازه دشمن ایمان بت‌پرستان است. این نکته‌ای است که گرچه در ترس و لرز به تصریح نیامده است ستون ایمان ابراهیم یا به دیگر سخن، رکن ایمانی فرض می‌شود که کی‌یرگگور به تعریف آن نمی‌رسد اگر مراد از تعریف همداستانی با دریافت و حال ابراهیم باشد. چگونه چنین است؟ اساس مطلب آن است که ابراهیم دست کم به باور سیلنتیو به میدایی نامتناهی ایمان دارد که نه

گردش روزگار برعکس است

آیا انتقال آب رودخانه زاب به دریاچه ارومیه، سبب احیای آن خواهد شد؟

طرح: بهروز فیروزی

با کاروان حله / اخبار هنر

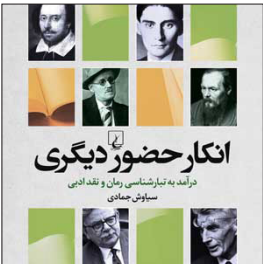
جایزه «دوستی» به کیت بلانشت تعلق گرفت

فیلم «شوالیه» جایزه برتر جشنواره فیلم لندن را دریافت کرد و از کیت بلانشت با اهدای جایزه دوستی بنیاد فیلم بریتانیا تقدیر شد. فیلم‌درام «شوالیه» به کارگردانی آنا راشل نتانگاری با به تصویر کشیدن تقابل مردها روی قایقی در دریای اژه جایزه برتر جشنواره فیلم لندن را از آن خود کرد. پاول پاولیکوسکی رئیس هیئت داوران جشنواره که سال گذشته با فیلم «آید» جایزه اسکار بهترین فیلم خارجی را از آن خود کرده است، درباره این فیلم گفت: «شوالیه پژوهشی بر ناسازگاری مردها از دریچه نگاه یک فیلمساز شجاع و اصیل است.» سال گذشته «لویاتان» به کارگردانی آندری زاباگینتسف جایزه برتر جشنواره فیلم لندن را از آن خود کرده بود. در این مراسم جایزه دوستی که بالاترین افتخار بنیاد فیلم بریتانیا محسوب می‌شود، به دست ایان مک‌کلن بازیگر فیلم «ارباب حلقه‌ها» به کیت بلانشت بازیگر استرالیایی سینمای هالیوود اهدا شد. در همین شب رابرت ایگزرز با فیلم «جادوگر» جایزه ساترلند جشنواره فیلم لندن را به برای نخستین فیلم بلند خود دریافت کرد. دزیره اخوان رئیس هیئت داوران این جایزه «جادوگر» را اینگونه توصیف کرد: «فیلمی ترسناک که در هر صحنه این زانر را از نو خلق می‌کند و لحظه‌های شوکه‌کننده آن هم‌زمان احساس همدلی و وحشت را برمی‌انگیزد.» «شر یا» به کارگردانی جنیفر بیجوم درباره زندگی یک جامعه انسانی که همیشه با کوه اورست در ارتباط هستند، جایزه بهترین فیلم مستند جشنواره را دریافت کرد. جشنواره فیلم لندن با نخستین نمایش فیلم «استیو جابز» در اروپا به کار خود پایان خواهد داد.

باز این چه شورش است که در خلق عالم است
باز این چه نوحه و چه عزا و چه ماتم است
گر خوانمش قیامت دنیا بعید نیست
این رستمیز عام که نامش محرم است...
(مختشم کاشانی، قرن دهم، ترکیب‌بند)

سوت بان

انکار حضور دیگری
سیاوش جمادی
انتشارات ققنوس
شمارگان: ۹۹۰ نسخه
قیمت: ۱۸ هزار تومان
صفحه ۳۰۴

کسب منافع حقیرش به دست آورد...».

سیاووش جمادی متولد بهمن ۱۳۳۰ در تهران، نویسنده و مترجم آثار فلسفی و ادبی است. تا کنون آثار بسیاری اعم از تالیف و ترجمه از او منتشر شده که از آن جمله می‌توان به این عناوین اشاره کرد: زمینه و زمانه پدیدارشناسی، متافیزیک چیست؟ اثر مارتین هایدگر، هستی و زمان اثر مارتین هایدگر، هایدگر و سیاست اثر میگل دیستگی، سیری در جهان کافکا، نامه‌هایی به میلنا از فرانتس کافکا، یادبود ایوب در جهان کافکا، نتیجه: درآمدی به فهم فلسفه‌ورزی او اثر کارل یاسپرس، زبان اصالت در ایدئولوژی آلمانی اثر تئودور آدرلو، چه باشد آنچه خوانندش تفکر؟ اثر مارتین هایدگر و...

نوحه‌های امروزی از بیرون هدایت می‌شوند

در گذشته به حدی والا بوده که بسیاری از خوانندگان در محضر استادان این هنر قدسی شاگردی

می‌کردند ولی امروزه هیچ خبری از این تأثیرگذاری نیست. واقعا تاسف‌آور است که در این مملکت عاشورایی و با این شناخت از واقعه کربلا، نوحه‌خوانی‌ها اینقدر ضعیف شده است. او اضافه کرد: اغلب شعرهایی که مورد استفاده قرار می‌گیرد فاخر نیست و نمی‌تواند شأن قهرمانان کربلا را حفظ کند. در سال‌های اخیر اغلب مداحان به‌صرف داشتن صدای خوش وارد این عرصه شدند. در حالی که آگاهی نسبت به فرهنگ عاشورا و آداب مداحی مهم‌تر است. جاوید گفت: وقتی یک مداح با استفاده از عبارت «اینجی کلش واس ماس» که از یکی از سریال‌های صدا و سیما گرفته، مدیحه می‌سازد و آن را منتشر می‌کند، چراهیچکس جلوی این فرد و فعالیتش را نمی‌گیرد؟ این پژوهشگر همچنین گفت: تمامی نوحه‌هایی که با استفاده از اشعار و ریم‌های موسیقی سخیف شنیده‌می‌شود حساب‌شده است و توسط کشورهای دیگر سرمایه‌گذاری شده است. آن‌ها با دادن پول‌های کلان عوامل خود را وارد کشور ما کرده‌و در جهت ضربه زدن به فرهنگ و سنن ما تلاش می‌کنند.

بگیرد؟ به آن‌ها حمله ببرد؟ اطلاعشان را فاش کند؟ آن‌ها را بیمار کند؟ و... من از شوخی کردن با همکارانم خوشم می‌آید اما باور کنید در حال حاضر قصد شوخی ندارم. وقتی ما هنگام انتخاب تیتتر حواسمان نباشد داریم در باره یک انسان حرف می‌زنیم نتیجه‌اش می‌شود تیتتری که همه این پرسش‌ها از دل آن بیرون می‌آید. هدفم از طرح پرسش‌های بالا این بود که نشان دهم «علی دایی» با توجه به اصل «محرم هم نشینی»، در تیتتر باید شده در جای درستی قرار نگرفته است.

- «علتی که ما را به تله سرزنش می‌اندازد» (تابناک دلیلی / ۲۶ مهر / صفحه سلامت).
نویسنده محترم بهتر بود با توجه به نهاد جمع (بنج علت)، فعل جمله را نیز جمع می‌یست.

- آشنایی با ۷ ماده مغذی برای مغز (تابناک دلیلی / ۲۶ مهر / صفحه سلامت).

ماده مغذی برای مغز دقیقا یعنی چه؟ ما غذا را «به» بدن یا بخشی از آن می‌رسانیم یا اینکه غذا را «برای» بدن یا بخشی از آن...؟ خلاصه کنم: «برای» در این تیتتر، حشو است و هیچ معنایی ندارد. تمام.